

Pocieszam smutnych

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- ukazanie radości jako postawy właściwej uczniom Pana Jezusa;
- wychowanie do umiejętności okazywania troski i pomocy osobom smutnym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- swoimi słowami przytacza biblijne cytaty z lekcji;
- uzasadnia stwierdzenie, iż obietnice Pana Jezusa są źródłem radości Jego uczniów;
- podaje sposoby pocieszania osób smutnych zależnie od powodu ich smutku;
- wyraża w modlitwie wdzięczność Panu Jezusowi za radosne wydarzenia ze swojego życia.

Metody

zabawa dydaktyczna, pogadanka, burza mózgów, lektura Biblii, miniwykład, śpiew, zabawa ruchowa.

Środki dydaktyczne

kostka dydaktyczna (piłki lub rysunki z emotikonami), ew. ilustracje, na których Pan Jezus pociesza kogoś.

Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa dydaktyczna *Kostka uczuć*. Dzieci rzucają do siebie kostką. Osoba, która ją otrzyma, stara się nazwać buzię, która wypadła na kostce po rzucie, a następnie pokazuje tę emocję mimiką. Jeśli nauczyciel nie ma kostki uczuć, może ją wykonać z tektury lub posłużyć się piłkami albo kartkami z emotikonami. Wtedy dziecko zamiast rzucać kostką, losuje piłkę z worka lub odwrócony obrazek.

II. Rozwinięcie

1. Pogadanka – jakie są ulubione miny dzieci (zapytani mogą pokazać mimiką). Nauczyciel zauważa, że większość min jest radosna, wesoła. Kto lubi, gdy jest mu wesoło? Kto lubi być smutny? Co trzeba zrobić, gdy widzimy, że ktoś jest smutny? Jakie dzieci znają sposoby na rozweselenie kogoś?
2. Burza mózgow – dzieci przypominają sobie historie o Panu Jezusie, w których Pan Jezus pocieszył kogoś, pomagając mu. W razie potrzeby nauczyciel może posłużyć się materiałem graficznym i pozwolić dzieciom opowiadać o wydarzeniach przedstawionych na ilustracjach.
3. Lektura Biblii – 2 Tes 2, 16-17. Nauczyciel krótko wyjaśnia, że dzięki takim zapewnieniom uczniowie Pana Jezusa mają mniej powodów do smutku, bo nawet jeśli przydarzy się im coś smutnego, to mają nadzieję, że Pan Bóg pomoże im i pocieszy ich. Pan Jezus obiecał to, mówiąc: „Błogosławieni, którzy się smuca, albowiem oni będą pocieszeni”.
4. Miniwykład – nauczyciel uświadamia dzieciom, że osoby smutne nie muszą czekać, aż Pan Jezus je pocieszy. My możemy być pomocnikami Pana Jezusa i możemy pocieszać smutnych.

III. Zakończenie

Praca z podręcznikiem – dzieci opowiadają o wydarzeniach zaprezentowanych na ilustracjach umieszczonych pod tematem; wykonanie polecenia.

Nauka piosenki i śpiew:

*Spotkał mnie dziś Pan i radość ogromną w sercu mam.
Z tej radości chcę śpiewać i klaskać w dłonie swe.
Więc wszyscy razem chwalmy Go za to, że trzyma nas ręką swą.*

Źródło: http://spiewnikreligijny.pl/teksty/2333,spotkal_mnie_dzis_pan/ (dostęp: 22.03.2017).

Inna propozycja pracy

Zabawa ruchowa *My i nasze emocje*. Swobodny taniec przy muzyce. Kiedy muzyka milknie, dzieci wymyślają miły ukłon dla koleżanki lub kolegi.

Zabawa *Miny, które lubimy*. Każde dziecko kolejno prezentuje grupie jakąś minę. Reszta grupy reaguje na te miny: mina ładna, wesoła – kciuk do góry; mina smutna, zła – kciuk opuszczony.